

LESSONS IN קונטרס
החלוצ

A TREATISE ON AHAVAS YISRAEL
BY THE REBBE RASHAB

Dedicated to the Lubavitcher Rebbe

whose teachings and example are a
never-ending source of life for all mankind.
May we continue in his paths, and complete
the mission with which he has charged us:
to make the world conscious of the imminent Redemption
and to prepare an environment
in which this ideal can be realized.

PUBLISHER'S FOREWORD

Shabbos was 28 Sivan, the anniversary of the Rebbe's arrival in America. Here was a meeting of two distinctly different gestalts.

To Americans, raised on the approach of rugged individualism, vulnerability is a foreign concept. The American ideal is to be tough, not to flinch in the face of opposition, but rather to rise to challenges and overcome them.

That approach has led to enhanced achievement and the attainment of success in many fields. However, there is the possibility that it also will lead to rigidity, to a person being fixed in his own perspective and affected by tunnel vision to the extent that he cannot see another person's viewpoint.

Chassidism underscores the primacy of *bittul*. Now *bittul* and strength are not opposites, Quite the contrary, it is a person who is permeated by *bittul* who possesses truly formidable power. His response to opposition is not necessarily to barricade himself in his own position. Instead, his *bittul* gives him the potential to open himself to the divergent approach, for his positions are vulnerable, but he is not.

For example, as the Rebbe Rashab explains in the chapter that follows, in the intellectual realm, such a person is willing to subject his theories and thoughts to the most rigorous examination. He has nothing to lose, because his goal is not to show that he is right. He wants to know what is right, and if in the process of discovering what is right he has to admit that he had a misconception, he is only too happy.

Similar concepts apply when it comes to a person dealing with his inner faults. He does not want to defend himself. He wants to be the best version of himself possible and therefore is open to listen to any constructive assessment of how he can improve any character weakness he possesses. He is willing, indeed eager, to change and rid himself of any undesirable qualities in his personality.

Continuing this line of thought, although the Rebbe Rashab does not mention it here, the same motif applies in interpersonal relationships. When a person

opens himself up to the point that he is vulnerable, that he is not holding anything back, he can become truly one with another person.

Sichos In English

Rosh Chodeh Tammuz, 5780

* We will בעז"ה be publishing weekly installments of the maamar. If you would like to receive these texts, contact us via email sichosinenglish@gmail.com or WhatsApp 917-868-6509.

These weekly publications can be sponsored to honor a loved one, a Yortzeit or a simcha by contacting us at **sichosinenglish@gmail.com**.

(י) **והנה** ביותר ימצא עון שנאת חנם בעוה"ר בעובדי ה', שכאו"א בונה במה לעצמו, הן בעסק התורה ע"פ דעתו ושכלו דוקא, וכמו"כ בעסק העבודה ע"פ חכמתו דוקא, ואינם מתאחדים ומתחברים זע"ז כלל. אשר באמת יסוד ועיקר גדול בעוסקים בתורה ועבודה, שיתחברו וידברו זע"ז, הן בעסק התורה, הלא ברזל ט

— 10 —

In this chapter, the Rebbe Rashab develops the theme emphasized in the previous chapters, that a person's self-concern can create friction and strife. He emphasizes that such undesirable conduct can exist in a Torah community.

והנה ביותר ימצא עון שנאת חנם בעוה"ר ה' הרבים בעובדי ה' On account of our many sins,¹ the sin of baseless hatred is found especially² among those who engage in Divine service.³

שכל אחד ואחד בונה במה לעצמו Each person builds himself a pedestal

הן בעסק התורה על פי דעתו ושכלו דוקא both in the realm of Torah scholarship, where he bases himself specifically on his own knowledge and understanding,

וכמו כן בעסק העבודה על פי חכמתו דוקא, and in his Divine service, which he carries out guided by his own wisdom.

ואינם מתאחדים ומתחברים זה עם זה כלל. Such people neither come together nor bond with one another at all.

אשר באמת יסוד ועקר גדול בעוסקים בתורה ועבודה This is undesirable, for in truth, it is of fundamental importance for those who are occupied in Torah and Divine service

שיתחברו וידברו זה עם זה, to bond and communicate with each other.

1. "Due to our many sins" is a commonly used Rabbinic expression implying a regrettable situation.

2. Perhaps because the potential for unity is greater in the realm of holiness, when not developed, the pendulum swings in the opposite direction and greater strife arises.

3. As mentioned, Divine service is being used as a translation of the term *avodah*. It refers to a person's efforts to serve G-d and elevate and refine his character.

בברזל יחד ואיש יחד פני רעהו⁴, כי לא יכול לומר אשר כפי שכלו הוא האמת, וכששומע דעת חברו ומפלפלים זע"ז באמיתות, ה"ה באים לאמיתת הדברים. וכמו"כ בעניני עבודה, שמגלים נגעי לבבם זל"ז ומדברים בזה, שיש בזה כמה פרטי הטוב. הא', שיש כמה דברים שאינו מוצאם בעצמו (ער חאפט זיך ניט אליין) מצד

הן בַּעֲסֵק הַתּוֹרָה This applies regarding the study of Torah, to which our Sages⁴ applied the verse,⁵

הָלֹא בְּרִזָּל בְּרִזָּל יֶחֱד וְאִישׁ יֶחֱד פְּנֵי רֵעֵהוּ. "[Just as] iron sharpens iron, so does one man sharpen another." They explain, just as one piece of iron is honed with another, two Torah scholars can enhance each other's knowledge. Such interaction is necessary because

כִּי לֹא יִכּוֹל לֹמֵר אֲשֶׁר כָּפִי שְׂכָלוֹ הוּא הָאֱמֶת no person can assume that his own perspective is true.

וְכַשְׁשׁוֹמֵעַ דַּעַת חֲבֵרוֹ וּמְפַלְפְּלִים זֶה עִם זֶה בְּאִמְתּוּת Only when he hears a colleague's opinion and they engage in a sincere analytical discussion,

הֲרִי הֵם בָּאִים לְאִמְתַּת הַדְּבָרִים. is it possible to arrive at a true understanding of the matters at hand.

וְכִמּוֹ כֵּן בְּעִנְיֵי עֲבוּדָה Similarly, in *avodah*, Divine service,

The benefits of speaking with others that result when discussing abstract intellectual concepts are magnified many times when discussing personal issues. It is specifically in the emotional realm, that the input of others has a powerful effect.

שְׂמֻגְלִים נִגְעֵי לִבָּם זֶה לְזֶה וּמְדַבְּרִים בָּזֶה when people reveal their inner faults to each other and speak about them freely,

שֵׁישׁ בָּזֶה כְּמָה פְּרָטִי הַטּוֹב. a number of benefits can be attained.

4. An allusion to *Taanis 7a* quoted in ch. 6 of the *maamar* beginning, *Issa BeZohar, Cheilek Gimmel*, 5694, by the Rebbe Rayatz, which develops the themes of *Heichaltzu*, and was published as an addendum to that *maamar*.

5. *Mishlei* 27:17.

אהבת עצמו, דעל כל פשעים תכסה אהבה⁴⁵, ומכ"ש על חסרונות במדות וכדומה, האהבה שהאדם אוהב א"ע בטבעו מכסה ע"ז, וחבירו מעוררו ע"ז. ועוד זאת, כשמגלה נגעי לבבו בדבור, הנה בעת שמדבר בזה, מצטער בנפשו מאד מזה הרבה יותר מכמו שהצטער מקודם, וממילא מתחרט בנפשו על כל הענינים הלא טובים,

הא', שיש פמה דברים
שאינו מוצאם בעצמו (ער
חאפט זיך ניט אליין) **Firstly, every person has certain faults which he will not find on his own; he will never notice them,**

מצד אהבת עצמו **for his own self-love dulls his sensitivity,**

דעל כל פשעים
תכסה אהבה, **as it is written,⁶ "Love covers all faults."**

ומפל שכן על חסרונות
במדות וכדומה **How much more so does this apply regarding one's shortcomings with regard to various character traits and the like.**

For example, he may criticize another person for showing pride, without realizing that he displays that very same fault.⁷

האהבה שהאדם אוהב את
עצמו בטבעו מכסה על זה **One's innate self-love masks them,**

וחברו מעוררו על זה. **and another person will help him by bringing them to his attention.⁸**

ועוד זאת כשמגלה
נגעי לבבו בדבור **Furthermore, when a person reveals his inner faults in conversation with a true friend,**

הנה בעת שמדבר בזה **as he speaks about them,**

מצטער בנפשו מאד
מזה הרבה יותר מכמו
שהצטער מקדם. **he feels greater remorse.⁹ They pain him much more than they did before speaking, touching a deeper point within his soul.⁷**

6. *Mishlei* 10:12.

7. See the maamar entitled *Issa BeZohar*, 5694, *loc. cit.*

8. See *Derech Mitzvosecha, mitzvas ahavas Yisrael*, where similar concepts are explained.

9. See *Sefer HaMaamarim* 5659, p. 5, *et al.*, which elaborates on the potential within the power of speech to intensify the energy in a particular emotional quality.

ועוקר רצונו מהם כו', שעי"ז נתתקן הרבה כו'. שז"ע וידוי דברים, כידוע שהוא תיקון גדול לנפש החוטא, והיינו מפני שכשבא בדבור אז נוגע לו הדבר (עס רירט עם אן) בפנימיות נפשו, שמצטער מאד ומתחרט כו'. ודוגמא לזה הוא מ"ש⁴⁶ דאגה בלב איש ישיחנה, וארז"ל⁴⁷ ישיחנה לאחרים, ואנו רואין שבעת שמדבר בצערו, אז

-
- וּמְמִילָא מִתְחַרֵּט בְּנַפְשׁוֹ עַל
כָּל הָעֲוֳנוֹת הָאֵל טוֹבִים
וְעוֹקֵר רְצוֹנוֹ מֵהֶם כו',
שְׁעַל יְדֵי זֶה נִתְּפָקֵן
הַרְבֵּה כו'.
שְׁזָהוּ עֲוֹנוֹ וְדוּי דְּבָרִים
כִּידוּעַ שֶׁהוּא תִּקּוּן
גָּדוֹל לְנַפְשׁ הַחוֹטֵא,
וְהֵינּוּ מִפְּנֵי שֶׁשָּׁשָׁבָא בְּדַבּוּר
אֲז נִוְגַע לּוֹ הַדָּבָר (עֵס רִירֵט
עִם אָן) בְּפִנְיָמוּת נַפְשׁוֹ
שֶׁמִּצְטָעֵר מְאֹד
וּמִתְחַרֵּט כו'.
וְדִגְמָא לְזֶה הוּא מֵה שֶׁפְּתוּב
דְּאָגָה בְּלֵב אִישׁ יְשִׁיחָנָה
וְאָמְרוּ רַז"ל יְשִׁיחָנָה
לְאַחֲרִים,
As a matter of course, this pain **will** lead to a strong
sense of **regret** over all his character **faults**
motivating him to totally **uproot** his desire for them,
thereby correcting his personal qualities
significantly.
This is the inner reason for *vidui dvorim*, a verbal
confession of one's sins.¹⁰
As is well-known, this corrects the soul of the
sinner to a great degree,
for the verbalization of one's sin strikes the inner-
most chords of his soul,
causing him to feel great pain and regret.
A similar concept is reflected in the verse,¹¹ "[When
there is] worry in a man's heart, he should divert
[his attention]."
Our Sages¹² explain that the Hebrew word ישיחנה, *yash-*
chena, translated as "divert" suggests a similar verb
yesichena, that means "speak of it." Thus, they
interpret the verse to mean, "If there is worry in in a
man's heart, **let him tell others** about it."

10. *Halachah* requires a person to verbally confess his sins. Having thoughts of regret is not sufficient (*Rambam, Hilchos Teshuvah* 2:2-3). See also the *Tzemach Tzedek's, Derech Mitzvosechah, mitzvas vidui veteshuvah*, which speaks about these and related concepts.

11. *Mishlei* 12:25, as understood by *Yoma* 75a; *Rashi* to the verse.

12. *Yoma* 75a.

יגדל צערו ביותר מכמו שהי' קודם, אמנם אח"כ נוח לו יותר (עם ווערט עם בעסער). וכמו"כ בעבודה, כשמדבר בעניני נגעי לבבו, בעת מעשה הוא מצטער יותר, ואח"כ נוח לו יותר, מפני שבזה מסיר הרבה מהנגעים והעוונות כו'. עוד זאת, כשמדברים יחד, ממציא כל א' עצות לזה איך לתקן, ועושים הסכם בקבלה על להבא לתקן מעשיהם שיהי' כך וכך כו', וההסכם אשר עושים שנים או רבים, יש לזה חיזוק הרבה

וְאָנוּ רוֹאִין שְׁכַעַת שְׁמִדְבָּר In actual fact, we see that when a person talks
בְּצַעְרוֹ אֲזַי גִּדְּל צַעְרוֹ about his troubles, his pain becomes greater than
בִּיּוֹתֵר מִכְּמוֹ שְׁהָיָה קֹדֶם, before,

אַמָּנָם אַחֵר כִּף נֹחַ לוֹ יוֹתֵר but afterwards he feels better.
(עִם וְעֶרֶט עִם בְּעֶסֶר).

וְכִמוֹ כֵּן בְּעִבּוּדָה כְּשִׁמְדְבָּר Similarly, in Divine service, when a person talks
בְּעִנְיֵי נִגְעֵי לִבּוֹ about his inner faults,

בְּעֵת מַעֲשֵׂה הוּא he feels greater pain while talking about it,
מִצַּטְעֵר יוֹתֵר,

וְאַחֵר כִּף נֹחַ לוֹ יוֹתֵר but afterwards he feels better,

מִפְּנֵי שְׁבִזָּה מְסִיר הַרְבֵּה because the remorse he feels removes many flaws
מִהַנְּגָעִים וְהָעוֹנוֹת כו'. and sins.

עוֹד זֹאת כְּשִׁמְדְבָּרִים יַחַד Furthermore there is another benefit that can be
attained when people discuss spiritual improvement
together.

מִמְצִיא כָּל א' עֲצוֹת Each one proposes means of correcting the flaws
לְזֶה אֵיךְ לְתַקֵּן

וְעוֹשִׂים הֶסְכֵּם בְּקִבְלָה and they can jointly resolve to correct certain
עַל לְהִבָּא לְתַקֵּן מַעֲשֵׂיהֶם aspects of their behavior in the future, doing this
שְׂיִהְיֶה כֵּן וְכָךְ כו'. and/or that.

וְהֶהְסְכֵּם אֲשֶׁר עוֹשִׂים A resolution reached by two or more people
שְׁנַיִם אוֹ רַבִּים

יותר מההסכם שעושה בפ"ע כו'. ונמצא שההתחברות בעובדי ה' הוא טוב מאד בכמה פרטים כו'. וכ"ז הוא כשיש בו ביטול, ויכול להתאחד ולהתקרב עם זולתו, אבל כשהוא במציאות יש, ממילא אינו יכול לגלות כלל נגעי לבבו לזולתו כו', או שחושב את זולתו נמוך מאד, וא"כ איך יגלה לפניו את עניניו, ומה יועיל לו, דהיינו

יש לזה חזיון הרבה is much more powerful and lasting than a resolution made by one person alone.¹³
יותר מההסכם שעושה
בפני עצמו כו',

ונמצא שההתחברות
בעובדי ה' הוא טוב Thus, when individuals engaged in Divine service
מאד בכמה פרטים כו'. come together and combine their efforts, it proves
very beneficial in many ways.

וכל זה הוא כשיש בו בטול All of this is only possible if one possesses the quality of *bittul*,

ויכול להתאחד and is capable of becoming one with another
ולהתקרב עם זולתו, person and coming close to him.

אבל כשהוא במציאות יש If, however, one is dominated by *yeshus*,

ממילא אינו יכול לגלות he cannot at all reveal his inner faults to someone
כלל נגעי לבבו לזולתו כו'. else.

His self-concern causes him to employ defense mechanisms that prevent him from opening himself to the degree necessary to bring about genuine change.⁷

או שחושב את Another way such a person's *yeshus* manifests itself
זולתו נמוך מאד is he seeks to magnify his self-image by lowering his
opinion of others. This prevents him from speaking
openly to them because he will say to himself,

ואם בן איד יגלה לפניו "How can I reveal my affairs to that person? What
את עניניו ומה יועיל לו, purpose will it serve me?

13. See *Likkutei Sichos*, Vol. 25, p. 307, and *Sefer HaSichos 5748*, Vol. 1, p. 331, et al., where the Rebbe refers to this point. In those sources, the Rebbe explains that the power of a person's resolution is amplified when it is made in front of others. Therefore, there is an advantage to making a resolution at a farbrengen. Moreover, the other people can later remind the person of the commitment he made and spur him to keep it. In the *maamar* entitled *Issa BeZohar* cited above, the Rebbe Rayatz mentions a fourth point: that when many people join together in constructive efforts, that arouses powerful positive influence Above.

איזה תועלת יבוא לו מזולתו. והעיקר הוא, שבעצם אינו יכול להתאחד עם זולתו, הן בעסק התורה, שמעמיד על דעתו, וכפי דעתו ושכלו יחשוב שכן הוא האמת, וסברת זולתו אינו מקבל כלל לשמוע ולדון בזה באמיתית, בלי נטי' צדדית כו'. ואז אדרבה, כשמדבר יחד בענין שכלי, הם מתפרדים יותר, ונעשים מנגדים זל"ז יותר (וזה נעשה

דהיננו איזה תועלת
יבוא לו מזולתו. How will that person benefit me?

והעיקר הוא שבעצם אינו
יכול להתאחד עם זולתו. The fundamental point is that such a person has an essential flaw; he lacks the ability to unite with someone else.

הן בעסק התורה שמעמיד
על דעתו וכפי דעתו ושכלו
יחשוב שכן הוא האמת, Accordingly, in Torah study, he will stubbornly defend his opinion and, follow his understanding and conception, thinking that his opinion is the truth.

וסברת זולתו אינו
מקבל כלל לשמוע
ולדון בזה באמיתית
בלי נטיה צדדית כו'. He dismisses anyone else's opinion and is unwilling to listen to it and consider it impartially without prejudice.

ואז אדרבה In such a situation, **the opposite occurs**. Instead of an interaction between two people fostering unity,

כשמדבר יחד בענין שכלי
הם מתפרדים יותר ונעשים
מנגדים זה לזה יותר. when such a person discusses an abstract idea together with someone else, they draw further apart and oppose each other to a greater degree.

Often, people argue without consciously intending to create division. It is just that they feel that they are correct and want to make that point. However, what is important is the next step. Does their discussion lead to a fruitful exchange of ideas where each person grows from listening and understanding the other? Or does it lead to each one rigidly defending his own position and feeling hostility to the other for not accepting it? Where the conversation leads reflects the persons' motivation in entering into it. Is he genuinely seeking to understand the point under discussion or is he looking for an opportunity to express his own *yeshus*?

אצלו טענה אח"כ שאינו יכול להתערב ולהתאחד אתו, שהרי אמר כך וכך כו').
קיצור. שנאת חנם בעובדי הוי'. תועליות דיבוק חברים והדיבור בלימוד ובעניני
עבודה. סיבת הפירוד בעסק התורה.

(וְזֶה נַעֲשֶׂה אֲצִלוֹ טַעְנָה) (Afterwards, the person uses this disagreement as a
אחר כך שאינו יכול reason not to cooperate and join together with
להתערב ולהתאחד אתו the other in the future.

שְׁהָרִי אָמַר כֵּן וְכֵן כו'). Their disagreement creates obstacles that prevents
them from working together, for "he said such-and-
such," etc.)

קצור. Summary:

שְׁנֵאת חֲנָם בְּעוֹבְדֵי הוִי'. Baseless hatred among those who engage in
Divine service.

תועליות דיבוק חברים The benefits of friends' joining together and dis-
והדיבור בלימוד cussing both their study of Torah and their *avodah*.
ובעניני עבודה.

סיבת הפירוד בעסק התורה. *Yeshus* as the reason for divisiveness in Torah
study.

יט) הלא ברזל: מרמז לדרוז"ל בתענית ד', א. הובא לקמן בד"ה איתא בזה"ג פ"ו [ע' מד].

(44) משלי כז, יז.

(45) שם י, יב.

(46) שם יב, כה (ושם: יִשְׁחָנָה).

(47) יומא עה, רע"א.

💡 POINTS TO PONDER 💡

♦ **Friends**

What role do friends play in our lives, and how open should we be with each other?

♦ **Venting**

Does chassidus approve of venting sessions?

♦ *What insight can you glean from Heichaltzu chapter 10?*

